

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קפ"ו ע"א

פרשת בלק

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קפ"ה ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

בְּקִרְטִיפָא (ס' א בקוספיתא) דְּכְתִיב, (שמואל א כה) וְאֵת נֶפֶשׁ אִיכָיִה יִקְלַעְנָה בְּתוֹךְ
כַּף הַקֶּלַע וְגו'. וְשִׁדֵּי לִיָּה לְגִיָּהֶנָּם, וְקִבִּיל עוֹנֵשִׁיָּה כְּפּוּם מַה דְּאִתְדִין.

תרגום לעברית

וְשֵׁם עוֹמֵד אוֹתוֹ מִמֶּנָּה הִגִּיהֶנָּם לְהִשְׁטִין. אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה בְּדִין. וְאִם לֹא, אוֹתוֹ מִמֶּנָּה
הִגִּיהֶנָּם לִוְקַח אוֹתוֹ בְּשַׁעַה שְׂמוֹסְרִים אוֹתוֹ בְּדִין, וּמִקְלַע אוֹתוֹ מִשֵּׁם לְמַטָּה כְּמוֹ שְׂקוּלַע
אֶבֶן בְּקֶלַע (בכף הקלע), שְׂכָתוֹב (שמואל א כה) וְאֵת נֶפֶשׁ אִיכָיִה יִקְלַעְנָה בְּתוֹךְ כַּף
הַקֶּלַע וְגו'. וְזוֹרְקוֹ לְגִיָּהֶנָּם, וּמִקְבִּיל עֲנֵשׁוֹ כְּפִי מַה שְׂנִידִין.

טקסט הזוהר

תָּא חַזִּי, (זכריה ג) וַיֵּרְאֵנִי אֶת יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עוֹמֵד לִפְנֵי מַלְאָךְ וְגו', דְּסָלִיקוּ לִיָּה
לְדִינָא, גוֹ הָהוּא מְתִיבְתָּא דְרִקִּיעָא, בְּשַׁעֲתָא דְאִתְפָּטֵר מִהָאֵי עֲלָמָא. עוֹמֵד לִפְנֵי מַלְאָךְ
יְי, דָּא הוּא הָהוּא נֶעֱר, רִישׁ מְתִיבְתָּא, דְּאִיהוּ חֲתִיךְ דִּינָא עַל כָּלָא.

בא וראה, (זכריה ג) ויראני את יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלאך וגו'. שהעלוהו לדין לתוף אותה ישיבת הרקיע בשעה שנפטר מהעולם הזה. עמד לפני מלאך ה' - זהו אותו נער ראש הישיבה, שהוא חותף דין על הכל.

טקסט הזוהר

והשטן, מאן והשטן. ההוא דממנא, על נפשתיא בגיהנם, דתיאובתיה למיסב ליה, ותדיר קיימא ואמר הב הב, הבו חייבין לגיהנם. לשטנו, לאדכרא חובוי. כדין ויאמר יי אל השטן יגער בך השטן ויגער ה' בך, תרין גערות אמאי. אלא חד לדומה. וחד, לההוא דנפקא מגיהנם, דקיימא תדיר לאסטאח.

תרגום לעברית

והשטן, מי זה והשטן? אותו ממנה על הנפשות בגיהנם, שתאותו לקחתו, ותמיד עומד ואומר הב הב, תנו רשעים לגיהנם. לשטנו - להזכיר חטאיו. ואז - ויאמר ה' אל השטן יגער ה' בך השטן ויגער ה' בך. שתי גערות למה? אלא אחד לדומה, ואחד לאותו שיוצא מגיהנם שעומד תמיד להשטין.

טקסט הזוהר

תא חזי, ההוא שטן עלאה נחית כמה דאוקמוה, דאגלים בדיוקנא דשור, וכל אינון רוחין בישין, דאתדנו לאעלא בגיהנם, לחיה לון ברגעא חדא, וחטף לון, ונחית ויהב לון לדומה, לבתר דבלע לון. ודא הוא דכתיב, ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל סביבותינו כלחוף השור, דאשתמודע, השור דקיימא לביש על כל בני עלמא. את ירק השדה, אינון רוחין דבני נשא, דאינון ירק השדה. השדה, ההוא שדה דאשתמודע.

בא וראה, אותו שטן עליון יורד כמו שפשוהו, שהתגלם בדמות שור, וכל אותן רוחות רעות שנדונו להכנס לגיהנם, לוחד אותן ברגע אחד וחוטפן, ויורד ונותנן לדומה לאחר שכולעם. וזהו שכתוב ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל סביבתינו כלחך השור, הנודע, השור שעומד לרע על כל בני העולם. את ירק השדה - אותן רוחות בני אדם, שהם ירק השדה. השדה - אותו השדה הידוע.

טקסט הזהר

אמר רבי יוסי, אי הכי, חכים הנה בלק. אמר ליה ודאי, והכי אצטרף ליה למנדע כל ארחוי דההוא שור, ואי לא ידעי להו, לא יכיל למעבד חרשוי וקסמוי. אמר רבי יוסי ודאי הכי הוא, ויאות אמרת. ותוקפיה דההוא שור, מכי מכריזו על התבואה. (כאן חסר) כל אינון יומין דמכריזין וכל יומין דמכריזי על רוחיהון דבני נשא. ואינון (קצ'ו ע"ב, ר' אלעזר וכו' שייך כאן) יומי ניסן, ויומי תשרי, והא אתמר. (כאן מתחיל זהר אלה הדברים כי שם שייך ינוקא דפרשת בלק)

תרגום לעברית

אמר רבי יוסי, אם כן, בלק היה חכם. אמר לו, בודאי, וכן הצטרף לדעת כל דרכי אותו השור, ואם לא יודע אותם, לא יכול לעשות כשפיו וקסמיו. אמר רבי יוסי, ודאי כן הוא, ונאם אמרת. וכח אותו השור מכשם מכריזים על התבואה. כל אותם ימים שמכריזים וכל הימים שמכריזים על רוחות בני אדם, והם ימי ניסן, וימי תשרי, והרי נתבאר.

טקסט הזהר

רבי יצחק ורבי יהודה הוו אזלי באורחא, מטו לההוא אתר דכפר סכנין, דהוה תמן רב המנונא סבא, אתארחו באתתא דיליה, דהוה לה ברא חדא זעירא, וכל יומא הוה בבי ספרא, ההוא יומא סליק מבי ספרא, ואתא לביתא, חמא לון לאלין חכימין. אמר ליה

אמיה, קריב לגבי אליו גוברין עלאין ותרווח מנייהו ברכאן. קריב לגבייהו, עד לא קריב, אהדר לאחורא. אמר ליה לאמיה, לא בעינא לקרבא לגבייהו. דהא יומא דא לא קרו קריאת שמע, והכי אולפי לי, כל מאן דלא קרי קריאת שמע בעונתיה, בנדוי הוא כל ההוא יומא.

תרגום לעברית

רבי יצחק ורבי יהודה היו הולכים בדרך. הגיעו לאותו מקום של כפר סכנין, שהיה שם רב המנונא סבא. התארחו אצל אשתו, שהיה לה בן אחד קטן, וכל היום היה בבית הספר. אותו יום עלה מבית הספר ובא הביתה, ראה את אותם החכמים. אמר לו אמו, התקרב לגברים העליונים הללו ותרויח מהם ברכות. קרב אליהם, ועד שלא קרב, חזר לאחור. אמר לאמו, איני רוצה לקרב אליהם, שהרי יום זה לא קראו קריאת שמע, וכך למדוני, כל מי שלא קרא קריאת שמע בעונתה, הוא בנדוי כל אותו היום.

טקסט הזהיר

שמעו אינון, ותוהו, ארימו ידייהו וכריכו ליה. אמרו ודאי הכי הוא. ויומא דא אשתדלנא בהדי חתן וכלה, דלא הוה לון צרכייהו, והו מתאחרן לאזדוגא, ולא הוה בר נש לאשתדלא עלייהו, ואנן אשתדלנא בהו, ולא קרינן קריאת שמע בעונתיה, ומאן דאתעסק במצוה, פטור מן המצוה. אמרו ליה, ברי, במה ידעת. אמר ליה, בריחא דלבושייכו ידענא, כד קריבנא לגבייכו. תוהו. יתבו, נטלו ידייהו וכריכו רפתא.

תרגום לעברית

שמעו הם ותמהו, הרימו ידיהם וכרכוהו. אמרו, ודאי כך זה, ויום זה השתדלנו יחד עם חתן וכלה שלא היו להם צרכיהם והיו מתאחרים להיזדוג, ולא היה אדם שישתדל עליהם, ואנו השתדלנו בהם ולא קראנו קריאת שמע בעונתה, ומי שעוסק במצוה - פטור מהמצוה. אמרו לו, בני, איך ידעת? אמר להם, בריח לבושכם ידעתי כשקרבותי אליכם. תמהו. ישובו, נטלו ידיהם וכרכו פת.

רבי יהודה הווי ידוי מלוקלכון, ונטיל ידוי, ובריה עד לא נטיל. אמר ליה, אי תלמידי דרב שמעיה חסידא אתון, לא הוה לכו לברכא בידיים מזוהמות, ומאן דבריה בידיים מזוהמות, חייב מיתה.

תרגום לעברית

רבי יהודה היו ידיו מלכלכות, ונטל ידיו וברך טרם שנטל. אמר לו, אם תלמידי רב שמעיה החסיד אתם, לא היה לכם לברך בידיים מזוהמות, ומי שמברך בידיים מזוהמות חייב מיתה.

טקסט הזוהר

פתח ההוא ינוקא ואמר, (שמות ל) בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימותו וגו'. ילפינן מהאי קרא, דמאן דלא חייש להאי, ויתחזי קמי מלכא בידין מזוהמן, חייב מיתה. מאי טעמא. בגין דידוי דבר נש יתבין ברומו של עולם. אצבעא חדא אית בידי דבר נש, ואיהו אצבעא דארמא משה.

תרגום לעברית

פתח אותו תינוק ואמר, (שמות ל) בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימותו וגו'. למדנו מפסוק זה, שמי שלא חושש לזה ויתראה לפני המלך בידיים מזוהמות, חייב מיתה. מה הטעם? משום שידי האדם יושבים ברומו של עולם. אצבע אחת יש ביד האדם, והיא האצבע שהרים משה.

כְּתִיב (שם כו) וְעָשִׂיתָ בְּרִיחִים עֲצֵי שֹׁטִים חֲמֹשֶׁה לְקִרְשֵׁי צֹלַע הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָד וְחֲמֹשֶׁה בְּרִיחִים לְקִרְשֵׁי צֹלַע הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית. וְכִתִּיב וְהַבְּרִיחַ הַתִּיכוֹן בְּתוֹךְ הַקִּרְשִׁים מִבְּרִיחַ מִן הַקֶּצֶה אֶל הַקֶּצֶה. וְאִי תִימָא, דִּהְיוּא בְּרִיחַ הַתִּיכוֹן אַחֲרָא הוּא, דְּלֹא הָוָה בְּכָלְלָא דְּאִינוּן חֲמֹשֶׁה. לָאוּ הָכִי. אֲלֵא הָהוּא בְּרִיחַ הַתִּיכוֹן, מְאִינוּן חֲמֹשֶׁה הָוָה. תְּרִין מִכָּאן, וְתִרִין מִכָּאן, וְחָד בְּאַמְצָעִיתָא. הָא הָוָה בְּרִיחַ הַתִּיכוֹן, עֲמוּדָא דִּינְעֻקָב, רְזָא דְּמֹשֶׁה,

כְּתוּב (שם כו) וְעָשִׂיתָ בְּרִיחִים עֲצֵי שֹׁטִים חֲמֹשֶׁה לְקִרְשֵׁי צֹלַע הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָד וְחֲמֹשֶׁה בְּרִיחִים לְקִרְשֵׁי צֹלַע הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית. וְכִתוּב וְהַבְּרִיחַ הַתִּיכוֹן בְּתוֹךְ הַקִּרְשִׁים מִבְּרִיחַ מִן הַקֶּצֶה אֶל הַקֶּצֶה. וְאִם תֵּאמַר שְׂאוֹתוֹ בְּרִיחַ הַתִּיכוֹן הוּא אַחֵר, שְׂלֵא הָיָה בְּכָלְלָא אוֹתָם חֲמֹשֶׁה - לֹא כֹה. אֲלֵא אוֹתוֹ בְּרִיחַ הַתִּיכוֹן הָיָה מֵאוֹתָם חֲמֹשֶׁה, שְׁנַיִם מִכָּאן וְשְׁנַיִם מִכָּאן וְאַחַד בְּאַמְצָע. הֲרִי הָיָה בְּרִיחַ הַתִּיכוֹן עֲמוּד יַעֲקֹב, סוּד מֹשֶׁה. כְּנֶגֶד זֶה חֲמֵשׁ אֲצַבְעוֹת בְּיַד הָאָדָם. וְהַבְּרִיחַ הַתִּיכוֹן בְּאַמְצָע, גָּדוֹל וְעֲלִיוֹן מִהַכֹּל, בּוֹ עוֹמְדִים שְׂאֵר הָאֲחֵרִים.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.